

ведоха лукава та Ѡна жена предз него, ѿ рече: Ѡ жено, за ком вина ѿскаше ѿ прилѣжаваше да погубишь сына ми; ѿ Ѡна рече: державнѣйшій царю, секой челоуѣкъ естественна должность ѿма да се пече за животъа твѣ си. За това прочее азъ ѿскахъ да ѿзгубимъ неговый животъ, за да оупазимъ мой: Защо то азъ, като прѣахъ твоего сына на единѣ, за да го оувѣщавамъ да продѣма, оувѣщавахъ го, молихъ го ѿ разна ласкавахъ го, да продѣма, ѿ никакъ не продѣма. Найпослѣ же начахъ да мѣ дѣмамъ дѣмы рачителны, ѿ тога Ѡнъ продѣмавши рече ми: Ѡ жено, не щемъ да ти се Ѡтвѣстимъ на това, що то ми говоришь, докле да минатъ седмь дни, ѿ тога ще ти се Ѡтвѣстимъ на сичко то, какко то ти подобава: кое то азъ чѣвши вострепетахъ ѿ оуплашихъсе, ѿ за таа причина направихъ какко то направихъ, ѿ прилѣжавахъ да не Ѡстане Ѡнъ живъ до седмый день, за да каже мой те дѣмы. Това е прочее, державнѣйшій царю, мое то согрѣшеніе, знамъ го, ѿсповѣдѣвамъ го ѿ не го крѣемъ: а твое то благоутробіе какко то ѿзволава нека направи соуз мене. Това чѣвши царь пойска совѣтъ Ѡтъ велможы те си, какко наказаніе да ѿ даде.

Ѡдин рече: праведно е, да ѿ се Ѡтсѣчатъ раце те ѿ нозе те.

Другій рече: праведно е да ѿ се Ѡгрѣже ѿзыка.

Третій рече: Не е праведно нити едно Ѡтъ тыа, но праведно е, да се распоре жива, ѿ да ѿ се ѿзводи срдце то конз. Тога жена та чѣвши това страшно ѿзреченіе, рече: Молимъ вы, Ѡ царю ѿ велможы, послѣшайте ми една баснь много прилична днешнемъ подлогѣ:

Баснь жены.

Ѡдно време една лисица беше се навчила ѿ влезѣваше ношемъ въ една крѣпость (кале) Ѡтъ единъ прозорецъ единъа е смарскіа къши, ѿ ѿдѣше тамо кожу те, докле ѿ разѣмѣ оусмарь (табакъ), ѿ тѣривши сѣтъ [ка-